

mase läks, seiss tagaa otsimä. Käl temmal
oli kibbe ka, fest nä g ja murre nárrisid tem-
ma süddant. Õelle hääda' sees ta ohkus
mitoford Jummalu pole, kes teikide toitja-
vat, ja pallus leivo-pallodest ennejale ja om-
ma lastele. Üks kuri k oli tee åres, ja kiri-
kuo üks seisits lahti; seina ta läks sisse ja
kandis emma süddame, foormat jáalle palve-
ga Jummalu ette; tulli siis lirr-kust málja,
helde Loja abbi peôle lotes, ja läks eddosí.
Kuid juhtus, et üks Postmäster temmasi
nöda aias, ja ei selle peält üks kimp mah-
ha ukkus, mis kange soido ja põrrumi seos
oli merema lõinud. Enne kui se waene
Handwerkliimbo jure sai, olli Postmankeg-
jo vi kuaele eddosí vudnu d, et temma hea;
ei kahind ennen nende igai, kes wanfre peál,
ja epärrest ta ei voinud ke neile fest, mis
mihakut uund, teatust anda. Ta mottis
ki vu ülles, mis mängas raskfe olli; m etvalt
ta sucis sedda tee peál, kõrvalewia, ja müd-

temma näagi, et seál sees monned rohha. Etw-
tid ollid. Pole varra ta panni Ma alla mah-
ha, pole ta kaudis koo, tulli siis taggasí, ja
viis teise pole ka ärtä. Vätraast ta viis keli
Rohtorvannematte kätte, ja räkis nende ees
üles, kuida se temma kätte olli juhtunud.
Mabba pandi Rae-kotta seisma, kuñni mon-
ne väiva pääraast Amisi-kirjos luggeda olli, et
ühbe reisia kaupmehe käest katsteistküm-
mend scdda wannataalrit tee peál árrakaddu-
mud, ja et selle rahha leidjale, kes sedda seise
kätte piddi saatma, sadda wannataalrit me-
lebeaks tootati. Rohtorvannemad jubba-
casid kaupmeest te auso maese innimesse
jure, sedda Jummalu õn olli saatmud se da
varra leidma. Kaupmees mottis omma
rahha vasto ja kui árraloeti, olli feil tais,
ja olmid tingagi roaia. Vist olli se waene
Handwerk aus ja selge mees. Ei elnud
temmal midagi lukeus, kui ta vi sure buiga
rahha leidis; temma lofe ja temma lapjeid ol-